

Cap a un desenvolupament racional

L'any 1985 un grup de formenters preocupats pel desenvolupament de l'illa, especialment en el camp, turístic van decidir incloure Formentera entre els punts de referència del programa MAB.

El programa MAB podrà garantir la bellesa de l'illa.

A l'octubre del 1985 es van celebrar a Formentera les primeres jornades en relació amb aquest programa i amb la participació de personalitats com J. Vilà Valentí, R. Folch, E. Fernández Galiano, D'Ayala... La preocupació principal era aconseguir les bases per un desenvolupament racional de l'illa.

En la declaració fundacional de MAB-Formentera es defineix que "la idea clau que uneix tots els seus membres és la importància i la urgència de definir per a Formentera l'estratègia medi ambient-turisme per a una illa petita, fràgil i amenaçada". Les característiques d'"illa petita, fràgil i amenaçada"

fan que els canvis ocasionats per factors socio-econòmics hi siguin sempre més contundents i devastadors i que amenacin -en ocasions, de manera irreversible- els esquemes socials i culturals d'aquestes comunitats.

Per evitar aquestes perilloses conseqüències, es considerarà que resultava imprescindible una previsió anterior a la presa de decisions importants d'ordre econòmic per part de les autoritats locals, "potser prenent com a exemple les destrosses ocasionades a les altres illes".

La característica d'illa petita importa inevitablement escassetat de recursos i una fragilitat accentuada davant les invasions de qualsevol tipus.

"Tot això -declara J. Mayans, membre de MAB-Formentera- pot causar reaccions en cadena, fatals per a una illa".

A partir d'estudis realitzats al voltant del programa MAB-Formentera, s'ha pogut observar de manera tangible que existeix una desproporció desfavorable entre les xifres oficials i la realitat.

Les causes són ben clares: per exemple, mentre teòricament només hi ha unes 15.000 places hoteleres a l'illa, en realitat, durant els mesos de juliol i agost hi ha unes 27.000 persones estiujant-hi, perquè gran part de les esmentades places no estan donades d'alta oficialment.

En conseqüència, els ser-

veis existents i la infraestructura de l'illa no cobreixen ni de bon tros les necessitats reals, i es produeixen efectes negatius amb vista a un desenvolupament racional de la principal font de riquesa de l'illa: el turisme.

Al voltant d'aquestes xifres s'ha començat a desenvolupar la consciència de la necessitat de moure's al voltant de les xifres reals i no de les estadístiques oficials.

Així mateix, en relació amb aquestes activitats, el Club UNESCO, presidit per l'arquitecte Francesc Negre, ha organitzat també jornades de debat i reflexió entorn d'aquestes qüestions.

Bernat Joan i Mari